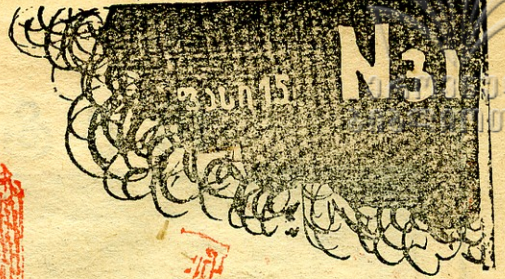
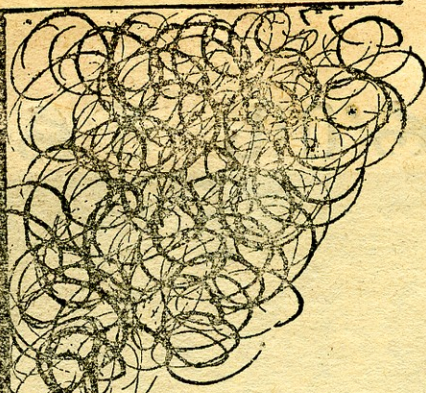

საქართველო 1931 წ.

№ 31

საქართველო

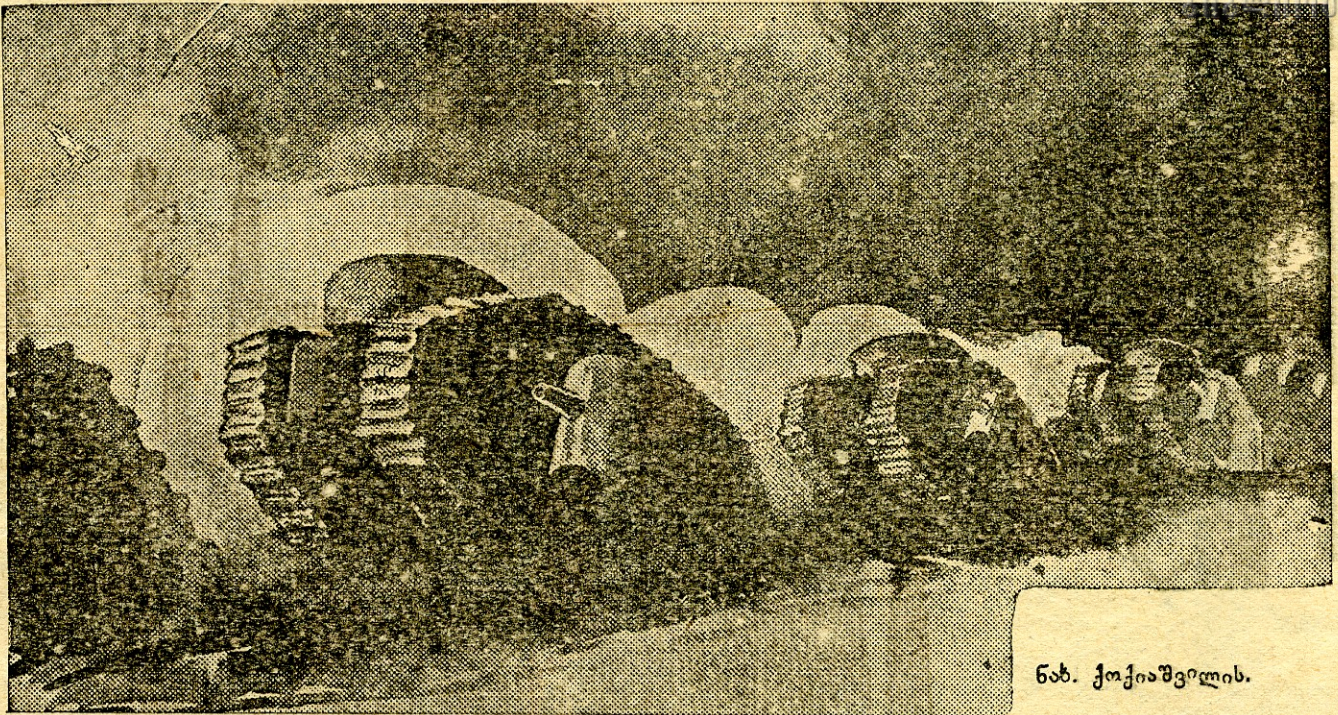

საბ. საბჭოთაო

ს. ს. ს. მ. 35
საქართველოს
საბჭოთაო
საბჭოთაო
საბჭოთაო
1931 წ.
№ 922

ს. ს. ს. დამოკრები: — როგორც იქნა, ამ თოთხმეტი წლის განმავლობაში გადავარჩინე მშვენიერად რე-
ვოლუციისაგან... მომავალი წლის იდეი კი აღარა მაქვს!

ნახ. ქოქიაშვილის.

ამ იარაღებით იბრძოლა პროლეტარიატი ოქტომბრის ათვის თოთხმეტი წლის წინად

ჩვენი ბელადების სურათები

სიპიტო ყოყონაშვილი ცნობილი პიროვნება იყო წინად, როგორც თვითმპყრობელობის ერთგული მოხელე. მას ახირებული ჩვეულება ჰქონდა: აუცილებლად უნდა შეეძინა სახელმწიფო მოღვაწეების სურათები. მისი კაბინეტი შეფუძენილი და მინისტრებს სურათების გაღერების მოვალეობა.

1917 წლის რევოლუციამ და ნიკოლოზის ტახტიდან გადმოგდებამ თავზარი დასცა მას.

— დაიღუპა, ბატონებო, ქვეყანა, სწორედ რომ მეორე მოსვლა!— ეუბნებოდა ის თავისიანებს! სიპიტო ნაღვლიანი თვალებით შესცქეროდა კედლებზე ჩამოკიდებულ სურათებს, თითქოს ეკითხებოდა მათ: როგორ მოვიქცე? სად დავმალეთ?

ერთ დღეს, როცა ის შავმა ფიჭვებმა გაიტაცეს, მისი კაბინეტის კარი გაიღო და გაჩნდა მისი ძველი შეგობარი, ცნობილი მენშევიკი ტიტოკო ცრუპანტელაძე, რომელიც გადაეხვია მას და კოცნა დაუწყა.

— მომილოცე, ჩემო სიპიტო, პარლამენტის წევრი გასლავარ. ხვალ თუ ზევ მიწისტირც გაგხდები და მაშინ ვიყვარდეს ქვიფი ძველებური, მამაპაპური...

სიპიტომ შტერივით ახედ-დახვდა ტიტოკოს და გულთანთ გადინარჩარა:

— რაიო! შენ ხარ პარლამენტის წევრი? ვერა ძმო, ჭერ დაიფიქრებ!— სიპიტომ ზურგი შეაქცია მას.

— მაშ, თუ ასეა, ბიჭი არ ვიქნები თუ ეხლავე „ვირის აბანოში“ არ გაგვზავნენ!— და ტიტოკომ ტელეფონის მიღს ხელი დასტაცა.

სიპიტოს ფერი ეცვალა.

— შენ მუღამ ასეთი იყავი, რა იყო, გეხუმრე კაცი!— დანაშაუვის ხმით მიმართა მას სიპიტომ.

ტიტოკო მოლაბა.

— შენ თუ მეხუმრე, მეც გეხუმრე, მოიტახელი, შევირგდეთ!— ტიტოკომ ხელი გაუწოდა მას და ჩაულაპარაკა:

— ეს სურათები დღესვე გადამაღე, თორემ ხომ იცი, შეიძლება უსამოვნობას დაუბრუნეს ადგილი.

— თუ ძმა ხარ, ტიტოკო, ჩემი მეგობრობა თუ გყავს, ამ სურათებს ნუ ახლებენ ხელს. გაძლიერ პატიოსან სიტყვას, თქვენს სურათებსაც შევიძენ და დარბაზში დავკიდებ. შენც ხომ წინად „ჩვენი კაცი“ იყავი. ნიკოლოზი ჩემზე ნაკლებ შენ არ გყვარებია!— დაეღრიჯა სიპიტო მას და ჩოხის კალთაში ჩაპვიდა ხელი.

— პო, ეს სულ სხვა ანბავია. თუ ჩვენი სურათებიც გეყნება, მაშინ ხელს ვენ გახლებს!— ტიტოკო და სიპიტო ერთმანეთს გამოემშვიდობნენ.

ოქტომბრის რევოლუციით მენშევიკების მთავრობამ მწვავე ტკივილები განიცადა. მენშევიკების „დემოკრატიული“ წყობილების გეგმა დღითი-დღე იხრწებოდა და მისი სიმყარე უზამდა ყველაფერს, ხანამ ოქტომბრის ცეცხლი არ მოედო საქართველოს მიღამოებს.

— ბიძა ჩემო, გაუმარჯოს საქართველოს ოქტომბერს. გაუმარჯოს ახალ ცხოვრებას. გაუმარჯოს მსოფლიო რევოლუციას!— ამ სიტყვებით შემოიქრა გოგი სპარტაკელი, სიპიტოს ძმისწული ბიძის კაბინეტში.

— რას ღრიალებ შე ლაწირაკო! მე ის არ მყავდა, რომ ეს მოსაბეზრებელი დემონსტრაციები არ მახვენიდნენ!— გაუღაგრა და სიპიტო მისწულს.

— ბიძაჩემო, რა დროს მაგებება, ნუ თუ აღარავფიქრებ გესმის. არაფერს ხედავ, ვერაფერს განიცდი. დღეს საქართველოს დაქა-თქათებს ოქტომბრის მზე შენ კი ნიკოლოზისა და მენშევიკების სურათებით სტკებ-ბა.

— რაო! ოქტომბრის მზეო? ხა-ხა-ხა! ეს თქვენი ოქტომბრის მზე ოქტომბრამდე ჩაესვენება, გესმის, ოქტომბრამდის!— ამაყური გამომეტყველებით წარმოიტყვა სიპიტომ და გოგის მხარზე ხელი დაჰკრა.

— ბიძაჩემო, თუ ჩვენი ოქტომბრის მზე ოქტომბრამდის არ ჩაესვენა, შენ ვალდებუ-

ლი იქნება ყოველ წელიწადს ოქტომბრის დღესასწაულზე ჩვენი ბელადების თითო სურათი შეიძინო, ხომ თანახმა ხარ?

ის იყო სიპიტოს რალაც უნდა ეთქვა გოგისათვის საპასუხოდ, რომ ხარი დარტყეს. სიპიტო შეკრთა.

— აა, მალე, მალე, თორემ ხომ იცი, შეიძლება მოვიდენ კიდეც. თანახმა ხარ თუ არა?— ისევ შეეკითხა გოგი სიპიტოს.

— თანახმა ვარ, თანახმა!— გაისმა სიპიტოს შეშინებული ხმა.

სიპიტოს ძმისწული— გოგი დღეს პასუხის მგებელი კომუნისტია და ერთ-ერთი წარმოების ხელმძღვანელი.

სიპიტომ დიდი ხანი დაკარგა ძველი წყობილების დაბრუნების იმედი. დღეს, დიად დღესასწაულის თითხმეტი წლის თავზე ის ზის აივანზე და გასცქერის ხალხით გაქედნილ ქუჩებს, რომლებიც დაფარულია დროშების ტყით.

დღეს მან დაპირება შეუსრულა გოგის და მეთითხმეტე სურათი კედელზე ჩამოკიდა. დემონსტრაციის შემდეგ მას გოგი ესტუმრა, რომელსაც სიპიტომ თვალთ ანიშნა ახალ სურათზე. გოგამ გაიღმა და გაზეთში გამოხვეული ამნ. სტალინის სურათი გადასცა მას.

— ბიძაჩემო, აი მეც მოგიტანე ჩვენი ბელადის სურათი, გთხოვთ საპატიო ადგილი მიუჩინო მას

— კი, მაგრამ ეს ხომ მეთითხმეტე სურათი იქნება და არა მეთითხმეტე?— მხრებ აწვეთ კითხვა მას სიპიტომ.

— არა უშავს, აქაც ტემპია საქირო; შენ ხომ იცი, ხუთწლიან გეგმას რომ სამ წელში ვასრულებთ. აქაც ასეა. მე მინდა ოქტომბრის ხუთწლიანი წლის სათბილო დღესასწაული წინასწარ აღვნიშნო ამ სურათით ოქტომბრის თითხმეტი წლის თავზე. დე, ეს სურათი სიმბოლო იყოს მომავალი მესუ-თმეტე ოქტომბრის, რომელიც იქნება მსოფლიო ოქტომბერი.

ქუშმაპარა.

ახლა ამ იარაღებით იზრძვიან საზოგადოებრივი კავშირის მუკომელნი ოპროფობრისათვის.

ნიკიფორე ინჩიტაქე

ცხრაას ხუთი წლიდან პარტიის წევრათ სთელიდა თავს ნიკიფორე ინჩიტაქე.

მართალია, მას პარტიის საწევრო წიგნაკი არ ჰქონია, ყოველთვიური საწევრო გადასახადი არ შეჰქონდა და რომელიმე განსაზღვრულ უჯრედზე მიმაგრებული არ ყოფილა, მაგრამ ეს არც აუცილებელი საჭირო იყო მენშევიკურ ფრაქციისათვის.

ამ მხრით მხოლოდ ბოლშევიკები იცავდნენ დისციპლინას, მაგრამ სწორეთ ამიტომაც არ მიემხრო მათ ფრაქციას ნიკიფორე, — მისი ფართე ბუნება ვერ თავსდებოდა ვიწრო ჯგუფურ კალაპოტში.

ნიკიფორეს დიდი ღვაწლი მიუძღოდა მენშევიკურ ფრაქციის წინაშე: იშვიათად მოიპოვებოდა ისეთი მოღვაწე, რომელსაც მის სახლში რამდენჯერმე არ გაეთიოს ღამე და სადილი - ვახშამი არ ექამოს.

ხშირათ საგრძნობი თანხებითაც უმართავდა ხელს ნიკიფორე მენშევიკურ ფრაქციას.

ამრიგად ყველასგან ცნობილი პიროვნება გახდა და რაც მეტს იხვეჭავდა სახელს, მით უფრო ფართოდებოდა მისი სავაჭროც.

ჩვიდმეტი წლის რევოლიუციის შემდეგ ნიკიფორეს საწვრილმანო ფირმა საბითუმო სავაჭროთ გადაიქ-

ცა და ის უკვე იმის ოცნებაში იყო, რომ ხოშტარისა და ჯაყელისათვის გაეწია მეტოქეობა და წინ გაესწრო.

შეიძლება ეს ასედაც მომხდარიყო, მაგრამ ოცდაერთი წლის თებერვლის ბოლშევიკურმა გადატრიალება ჩაუგდო კოვში ნაცარში ნიკიფორე ინჩიტაქეს.

მისი საბითუმო საწყობი ბითუმად გადავიდა მომარაგების კომისარიატის განკარგულებაში და ნიკიფორე პირში ჩალა გამოვლენული დარჩა.

თუ ამდენხანს ნიკიფორე პასიური წევრი იყო მენშევიკური პარტიის ეხლა ის შეიქნა მისი აქტიური მუშაკი — და არამც თუ მენშევიკური პარტიის, არამედ ფედერალისტების, ნაციონალ - დემოკრატების და, წარმოიდგინეთ თქვენ — ოპოზიციონერ ტროცკისტებისაც, თუ კი სადმე მიაკვლევდა მათ.

ვინაიდან ეხლა მას გამასპინძლება, ღამის გათევისება და თანხებით ხელის მომართვა აღარ შეეძლო, — ყოველი ქონების ჩამორთმევის გამო, — ამიტომ ის ავტატორ - პროპაგანდისტის როლს ასრულებდა, მაგრამ ამასაც თავისებურათ, ნებაყოფლობით.

ჯერ იყო და, — გასაბჭოების პირველ ხანებში, — ყველა შემხდურს უმტკიცებდა, რომ ბოლშევიკებისა

და საბჭოთა ხელისუფლების დღეები დათვლილია და მათი არსებობა ძაფით ჰკილიაო.

შემდეგ, ეს რომ აღარ გამართლდა, ჩაუდგა კრიკაში საბჭოთა ხელისუფლების ყველა დიდ თუ პატარა საქმიანობას და კრიტიკის ქარცხეცხლში ატარებდა მათ, — რა თქმა უნდა, ჩუმათ, ნაცნობებში და რიგებში.

ამითაც რომ ვერაფერი გახდა, შემდეგ შეუდგა სხვადასხვა სენსაციურ ხმების გავრცელებას.

როდესაც სოფლის კოლექტივიზაცია დაიწყო, ნიკიფორეს ეკუთვნოდა ას მეტრიან სახნის შეკერვის და მის ქვეშ ქალების და კაცების ერთად დაწოლის ხმების გავრცელება.

საყოველთაო სწავლის შემოღების გამო, როდესაც შეუდგენ სასკოლო ასაკის ბავშვების აღრიცხვას, — ნიკიფორემ გაავრცელა ხმები მშობლებისაგან ბავშვების ჩამორთმევის შესახებ, — და სხვა, და სხვა.

მაგრამ, მიუხედავთ იმისა, რომ არცერთმა ამ გამოგონებებმა არ მოიტანეს ნიკიფორესათვის სასურველი ნაყოფი, ის მაინც დღე - ღამ იმის ფიქრში იყო, თუ რა შეეთხზა საბჭოთა ხელისუფლების და მისი კომუნისტური პარტიის სიყვანძობათ.

ამ დროს მოაწია ოქტომბრის რე-

ქალი ჰემუს... პარაზენი (ახალი ცხოვრება) მიწის

ნახ. ქოქიაშვილის.

მოდის ჯემით მშრომელი ხალხი,
 მოდის ოქტომბრის ახალი ყოფა,
 მას უყუფს ძველი, საგრამ ამაოდ
 და ბრაზი ახრჩობს მომაკვდავ ქოფაკს

პინ რეზოლუცია

მეზარი

კმარესკი

გაა, ბნელა? ოქტომბერი როგორ უნდა შემოვიყარდეს, როცა მისგნით გადვცვიდე ამდენ ჭირს და ამდენ დარდებს? ბეჭურაზმა ჩემს დუქანში ერკობი რომ ჩაასკუბა! ორი კუკლა სალხი მქონდა, ჩამომართვის ორივე ტყუპათ! მე და ჩემი ჰამფსონები ტყაპ! გვისხოვლეს სანაგვეზე, და ჰამბალა მუშები კი ბატონებად დასხეს ჩვენზე მერე ვისგნით მოხდა ესა, თუ ოქტომბერს არ დაბრალდეს? გაა, ბლენა? ოქტომბერი მე რათ უნდა გამიხარდეს.

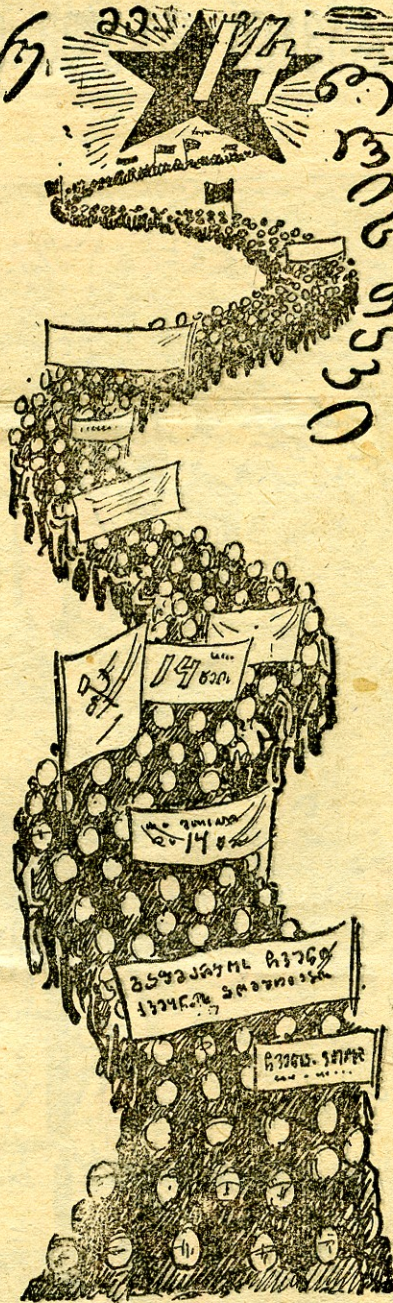
მინფორმაცი (მეზარატიანი)

ჩვენ კარდაკარ წესად დავდეთ დახმარების ჩამოთხოვა; ყველას ვეცმეთ, მუშებისთვის კლასობრივად ვინც უცხოა, მოველოდით შენს დამარხვას, არად გვიჩნდა მითომ გლოვა, მაგრამ წელმა მეთოთხმეტემ გულს ნაღველი დაგვიგროვა, გავბითურდით.—ჩვენზე არის ის ანდაზა—თქმული რთა: „აავე—ვირო. ნუ მოჰკვდები გაზაფხულზე მწვანე შოვა“.

თავადი

ვეყო, სახლი და მამული შენ მომტაცე ჩორიგითა, კაცი ჩხირსა დამამგვანე, ჩატუქნული ღორიგითა, გლეხია თუ კომსომოლი ყველა მირტყამს ჯორიგითა! ჩემიულ ხოდაბუნებზე ააყვავე კოლექტივი, მე სოფლიდან გამაძივე და გამრიყე როგორც ტივი! ეს ყველა შენი ბრალია შე წყეულო ოქტომბერი მე შენს მიმართ ბრაზი მახრახოხ ტკბილად როგორ მოგიძღვრა?

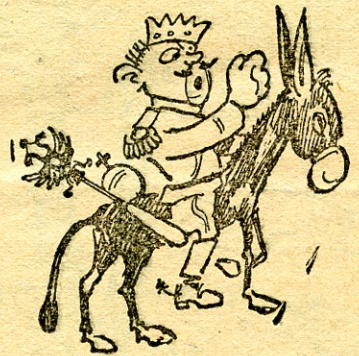

მეზარატიანი

შენი თარიღი დაიქცეს გამხადე ბედის ბუშია შენგან ნაკოავი პანლური დღესაც ვერ მომიშუშია! ბონაპარტობა მინდოდა, შენ ცირკის რიჟათ მაქციე! ამიკარ გულა-ნაბიდი და აქეთ გამომაქციე.

დიდი მთავარი კირილი

შენგან ქკუა დაფანტული გავბრიყვიდი და შევჯექე ვირსა, „მეფობანას“ სულ ვთამაშობ, მეფობა კი არ შეღირსა. მეთოთხმეტედ რომ გვიჰყებთ, მით გვიმატებ ქირზე—ქირსა!

გუზა და გლეხი

ასწით დროშებს საზეიმოდ და სიმღერა გაამძლავრეთ, ყველა დემონსტრაციაზე დარაზმულად გავგზავრეთ! და იცოდენ ყველა მტრებმა ჩვენი დიდი მიღწევები: ჩვენ ვიზრდებით წლიდან წლამდე, ვიზრდებით როგორც გვირ-დეგები და ვაშენებთ ახალ-ყოფას, მსოფლიოში არ ნახულსა, ზიზლი, კრულვა ძველს სამყაროს ოქტომბრის გან დამარხულსა დედამიწა ველარ იტევს ჩვენს უსაზღვრო სიხარულსა! ასწით დროშებს, წინ ნაბიჯით, საზეიმოდ ანამღერა: ხვალ დანარჩენ მსოფლიოსაც ესტუმრება ოქტომბერი!

უარსადან

=გულდება=

— და —

ახლო ხანში გაგოვა

„ნიანბი“-ს სავითაუბრი ნომერი

= საბჭოთა =

გამულების შესახებ

საოქტომბრო უხეველრა

—ხვალ ოქტომბრის 14 წლს თა-
ვია, მოდი ერთი ახალი შინაარსით
შეგვხედე ამ დღესასწაულს, — გადა-
სწავიტა დამკვრელმა ბენო ხრახნი-
ლაძემ.

6 ნოემბერს საღამოს კლუბისაკენ
გასწია და ღამის 12 საათამდე შიგ
იყო. შუალამისას მხიარულ გუბებაზე
დაბრუნდა ბენო და თავისი ახალი
ბინის კარებზე დააკაკუნა:

— კარი გამიღე, ჩემო, ძვირფასო
ამხანაფო თეოლინა!

— რა მოგაქვს? — იკითხა შიგნი-
დან თეოლინამ.

— რა მომაქვს და ჩემი ძმების პრო-
ლეტარების ნაამბავარი: მომაქვს გადა-
მწყვეტი გამარჯვება მთელ ჩვენს
სახალხო მეურნეობაში, ქვეყნის ინ-
დუსტრიალიზაცია, სახალხო მეურ-
ნეობის კოლექტივიზაცია, ამ საფუ-
ძველზე კულაკობის, როგორც კლა-
სის ლიკვიდაცია. კარი გამიღე!

— რა მოგაქვს?

— მომაქვს მძიმე ინდუსტრიის გა-
ვანტები: მაგნიტოსტროი, კუზნეც-
სტროი, დნეპროსტროი, სვირ-
სტროი, შტეოსტროი ზაპესი, რიონ-
ჰესი, აჰჰესი, აბჰესი, ჭიათურის მარ-
განეცი, ტყიბულის ჭიანჭშირი. კარი
გამიღე!

— რა მოგაქვს?

— მომაქვს ვაგონებით დატვირთუ-
ლი ხორბალი, შაქარი, ჩაი, ბამბა,
ყანაფი, ლიუფა, კენდირი, რამი, თამ-
ბაქო, სელი და სხვა ძვირფასი კულ-
ტურული მცენარეები. კარი გამიღე!

— რა მოგაქვს?

— მომაქვს სტალინგრადის და ხარ-
კოვის სატრაქტორო გიგანტები, ნი-
ჟეგოროდის და მეორე „ამო“-ს საა-
ვტომობილო ბუმბერაზები, მოვდი-
ვარ შემჯდარი საბჭოთა „ფორდზე“,
მომაყავს ჩემი ძმა კოლმეურნე ტრა-
ქტორით. მოგვაქვს კომბაინი, დაზ-
გები, მანქანები, სალენი, საფშენე-
ლი, შემკრავი და სხვა მანქანები,
ბლიუმინგები, იქსკავატორები, დი-
ზელები, ტურბინები და სხვა მრავა-
ლი. კარი გამიღე!

— რა მოგაქვს?

— რა მომაქვს და მომაქვს კოლმე-
ურნეობებთან გარე სამუშაოების
მოწყობაზე დადებული ხელშეკრუ-
ლებები, მუშათა და მთელ მშრომე-
ლთა ნივთიერ-ყოფაცხოვრებითი პი-
რობების გაუმჯობესება, გაუპიროყ-
ნების ლიკვიდაცია, სამეურნეო ანჯა-
რიში, ახალი სატარიფო რეფორმა,
დაკრედიტების ახალი წესი, წარმოე-
ბის რაციონალიზაცია. მომაქვს საუ-

კეთესო გამოგონებები, საქმიანი წი-
ნადადებები (ჯერ ბევრი გაუნაღდე-
ბელია); მომაქვს სანარდო - პრემია-
ლური სისტემა, შრომის ორგანიზა-
ცია კოლმეურნეობებში და აგრეთვე
შრომის წიგნაკები იმ კოლექტივე-
ბისათვის, სადაც ასეთები კოლმეურნ-
ცენტრს არ დაურიგებია. კარი გა-
მიღე!

— რა მოგაქვს?

— მომაქვს კი არა და მომაყავს წა-
რმოებისაკენ პირით შემობრუნებუ-
ლი პროფმუშაკი, ასევე პოზაში მყო-
ფი სასოფლო საბჭო, მომხმარებლი-
სკენ თითქმის შემობრუნებული კოო-
პერაცია, რომელმაც ჯერ კიდევ ვერ
ისწავლა ხეირიანი ვაჭრობა. კარი ვა-
მიღე!

— რა მოგაქვს?

— მომაქვს რისხვა კულაკების-
თვის, ნეპმანებისთვის, კლასობრივი

ყოველგვარი ავენტებისთვის, მემარ-
ჯენე და „მემარცხენე“ ოპორტუ-
ნისტებისა და ყველა ჯურის შემა-
რიგებლობისთვის. კარი გამიღე!

— რა მოგაქვს?

— მომაქვს ამბავი, რომ ჩვენს გა-
რდა, მთელ მსოფლიოში არის საში-
ნელი ეკონომიური კრიზისი, უმუშე-
ვართა არმია 40 მილიონს აღწევს და
დღულს ბ.კოჟუა - კაპიტალისტების
ამოსაქნელი წყალი. კარი გამიღე!

— რა მოგაქვს?

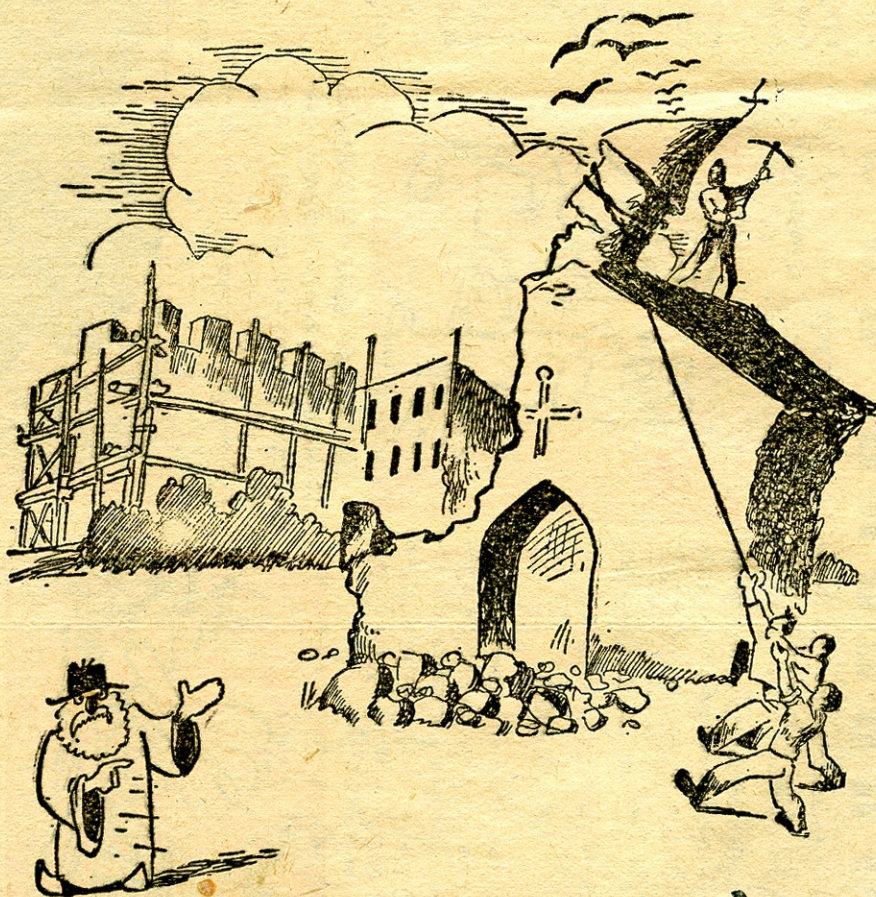
— მომაქვს კოოპერაციის გაჯანსა-
ლება, ფასების დაკლება, ტრანსპორ-
ტის მუშაობის გაუმჯობესება, სო-
ციალისტური სექტორის გამარჯვება
და სოციალისტური ეკონომიკის სა-
ფუძვლის დამთავრება საბჭოთა ქვე-
ყანაში. კარი გამიღე!

კარები ფართოდ გაიღო.

ალლარ-ალლარსან

„წმინდა“ კრიტიკა

ნახ. ქოქიაშვილის.

ნიანგის გაფრენა უსსრ-ში

თორმეტი საათისათვის ჩვენ (ნიანგ და მე) უკვე პიპოდრომზე ვიყავით.
 ანუ შეუნდა პროპაგანდა და აფრინდა ჩვენი თვითმფრინავი.
 მარშრუტი ასეთია: ს. ს. რ.—პოლონეთი — გერმანია — ინგლისი — საფრანგეთი — იტალია — ამერიკა — იაპონია — ს. ს. რ.

პოლონეთი

ჩვენ საზღვრიდან პოლონეთში გადაფრინდა ბელურა. ამან ისეთი აურზაური გამოიწვია პოლონეთის მოსახლეობაში, რომ მთელი ჯარი ფეხზე დადგა... მომდარევეს ბინოკლები და ზარბაზნები.

— საბჭოთა კავშირი თავს დაგვხსნა; ესროლეთ! — გასცა განკარგულუება პილსუდსკიმ.
 ატყდა ზარბაზნებიდან სროლა. მაგრამ ბელურა მაინც უფერულად გადაფრინდა და, თითქოს დასცინისო, მათ მასობრივ ხეზე შემომავდარბა, მხარულად დაიწყო თვითობა.
 — რა დიდი თვლები აქვს შიშს! — სთქვა ნიანგმა და გერმანიისაკენ განვაგოქეთ ფრენა.

გერმანია

— ბატონებო, — ამბობდა სოც. დემოკრატი პარტიულ კრებაზე, რომელსაც საპატიო თავმჯდომარეობდა ზროუნინგი, პინდენბურგი და ვილჰელმი ჰაიდა არჩეული, — ბატონებო, — ამბობდა ის, — ჩვენი პარტიის სიჭრტვილია, რომ ამდენი ხნის განმავლობაში მან და ვინ ვინ მომხმარებელ მონარქს.
 — ჩვენ საცდელი არ დაგვიკვლია, მაგრამ ხელს გვიშლიან კომუნისტები, რომლებიც ბარბაროები არიან და არ უნდათ მეფე.
 — გაუმარჯო! მივევს და ფაშაზმს... ძირს კომუნისტები! — დაიყვირა ერთმა და მთელი კრება მას აჰყვა.
 ქუჩიდან კი მოისმა:
 — ძირს სოც. — ფაშისტები და მათი ფაშისტური ხელისუფლება... გაუმარჯოს საბჭოთა გერმანიას! — ამას იმხდა მუშათა დემონსტრაცია.

ინგლისი

ინგლისში ჩვენი ყურადღება მიიპყრო მაკდონალდმა. იგი უკან (რბოლა ალაგას) პატარა ბალიშებს იკრავდა.

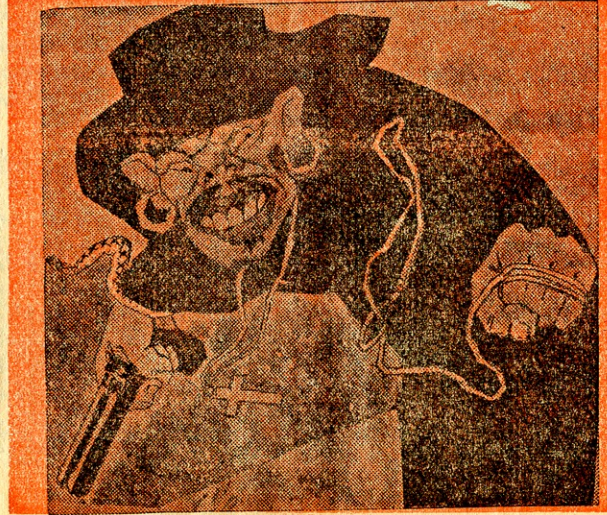

— მაკ, ბალაშებს რატომ იკრავ მანდ? — ეკითხებოდა პენდერსონი.
 — კონსერვატორებმა გაიმარჯვეს. ალბად მალე ამოიკრავენ პანდურს, და, რომ არ მეტყინოს, ბალიშებს ვიკრავ!
 — „მეგრე ვაკეთა თავისი საქმე, და შეუძლია მიბრძანდეს!“ — ჰყვიროდენ კონსერვატორები და პანდურით ისტურებდენ მაკდონალდს.

— რაც მოგივა დავითაო, ყველა შენი თავითაო — დასცინოდენ ქუჩაში მაკდონალდს.

— ამდენი ხანია დეზინტერია სკირს, სულ დაიცალა საწყალი სისხლისგან, წამოდგომის უნარიც კი აღარა აქვს! — ეუბნებოდა ბოლდუნი ჩემბერლენს ავათყოფ სტერლინგის შესახებ.

როგორ გვიცქერის რელიგია

საზღვრისაშორს
 მშენიერ ხასიათზე იყო პრეზიდენტი ლუმერი და მისი მთავრობა. მლოროდენ:
 სტერლინგ-დოლარი დამარცხდენ. გავცამტვერეთ აულოა; ოქრო და ვერცხლი ყოველგან ჩვენს აარეს შემოსულაო.
 რა კარგი მოგონებაა ეს ჩვენი ერთა ლიგიაო.
 ძლიერმა უძღურს გააძროს ზურგზე ტყავი და სიქაო.
 სიმღერა კარებზე კაქუნმა შეაყვებინა:

მოვიდვარ... ველარ გიშველის ვერცხლი და ოქრო თქვენიო. სახელად მქვია კრიზისი, დათვლილა თქვენი დღენიო.

იტალია

ვილაც ფაშისტი რომის პაპს ელაპარაკებოდა ვატიკანში:

— ეს რამდენიმე ხანია თქვენ ისტურად და საქვეყნოდ არ გავილა-

შქრებით საბჭოების წინააღმდეგ, როგორც ამას შერებოდით წანედ-რაშია საქმე?

— საქმე იმაშია, რომ ჩვენ ჩვენს ავტორიტეტის დაცემას ვუფრთხილდებით და მითმ ვდუმვართ.
 — როგორ! საბჭოების წინააღმდეგ გალაშქრება ავტორიტეტის დაცემა კი არა, მე გეგონია, პირიქით, ავტორიტეტის გაზრდას ნიშნავს მასებში.
 — შენ რომ გგონია, ებრა-ქონია — უთხრა პაპმა. — არა-ერთხელ გავილაშქრე საბჭოების წინააღმდეგ, მაგრამ ყოველთვის პირში ჩალა გამოვლდებოდი დავრი და ქვეყნის საციენელი ვავხდი!

„სამბული შეიკაზმა თოფითა და ჯინჯილითა“ ტყვია-თოფით ვერ დაგვხოცა, მაგრამ მოგვკლა სიცილითა. დიწყო დიღინი ჩვენმა მფრინავმა და მიმართულუბა ამერიკისაკენ აიღო.

დაპყრობას. მისი ბოროტი ზრახვები ჩვენსკენ არის მომართული!

მიუხედავად ამისა, ვკლესია მაინც მტრულად უცქერის საბჭოთა კავშირს და მზად არის მის განსაღვრებლად, მაგრამ ხელს გვიშლის ის გარემოება, რომ ვერაფერს ვაკლებთ.
როგორ გვიცხარის რალიზია
 ამერიკიდან იქვე ახლოს გადაფრინდით იაპონიაში და დაგათვლიერეთ მანჯურია.

იაპონია — მანჯურია

იაპონელი გენერლები მანჯურიაში უმტკიცებდენ ერთა ლიგის წარმოადგენლებს:

— არავითარი ოროტი ზრახვები არა გვაქვს. პირიქით, ჩვენ გვირდა გავაბათილოთ დღემდე არსებული ფიზიკის ყალიბი ძირითადი კანონი, რომელიც ამტკიცებს, რომ „ერთსა და იმავე დროს არ შეუძლია ერთი და იგივე სივრცე დაიჭიროს ორმა საჯანმა“. დიას, ფიზიკის ეს კანონი ჩვენ გადაბათილეთ და დავამტკიცეთ, რომ „ერთსა და იმავე დროს ორ საჯანს შეუძლია დაიჭიროს ერთი და იგივე სივრცე“.

ამის დასამტკიცებლად მოვხდინეთ მაგალითი, ცდა: მანჯურიაში ვართ ჩვენაც და ჩინეთიც.

— ქეშმირიდან დიდი აღმოჩენა, რაკი ავრეა, თქვენ შეგიძლიათ დარჩეთ მანჯურიაში! — დაუდასტურეს ჩლორლუმა:

— მაგრამ არ გვეგონათ, რომ ეს აღმოჩენა თქვენ გეკუთვნოდეს. პირველად ეს ჩვენი აღმოვაჩინეთ!

საბჭოთა კავშირში დასაბრუნებლად ჩვენ ავფრინდით ზენიტში, საიდანაც გარკვეულად მთელი მსოფლიო მოსჩანდა.

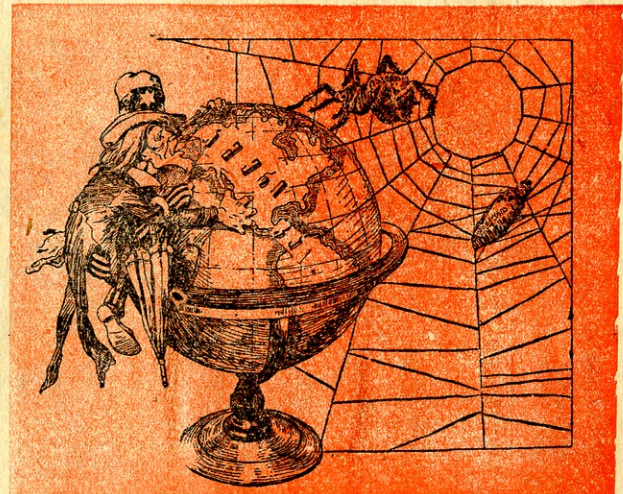
საბჭოთა კავშირი ზეიმს იხდოდა თავისი არსებობის თოთხმეტი წლის ო... ასონიშნავდა.

მსოფლიო პროლეტარიატი აღტაცებით ავდებოდა ამ დღესასწაულს, და ოქტობრის ძლიერმოხლო წინმსველობას თავის ხმას უერთებდა!

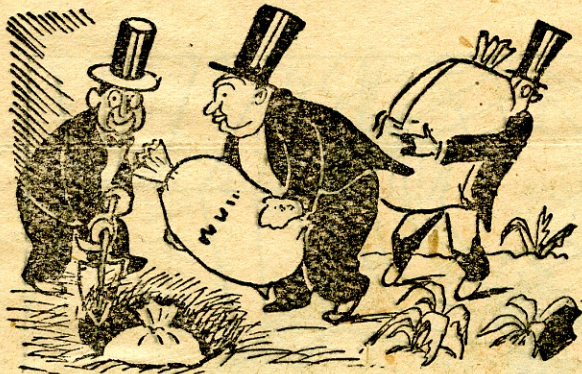
მთელ მსოფლიოს მოედება ეს წითელი ფერი. მალე დასცემს ძველ ქვეყანას ჩვენი ოქტომბერი. ვერ გაუძლებს მის იერიშებს ქვეყანა ზებერი. მალე აველგან გაიმარჯვებს ჩვენი ოქტომბერი... ზმუი.

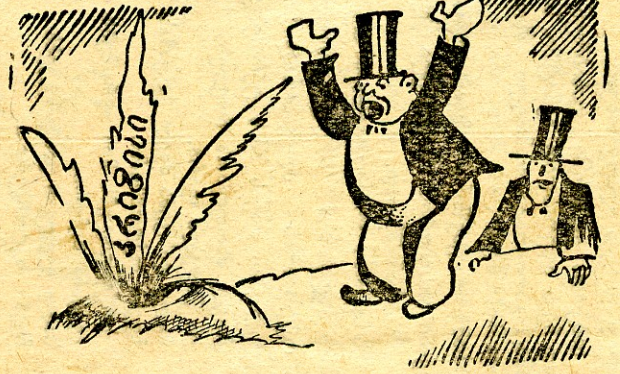
— გავილია ასეთი უსინდისობა, ვერაგობა და ყაჩაღობა? იაპონია პირიდან ლუკმას გვტაცებს, მანჯურია წავგვართვას!
 — ეს კიდევ რაა, — ბრაზობდა ამერიკელი ძია, — იაპონია გვიპირებს

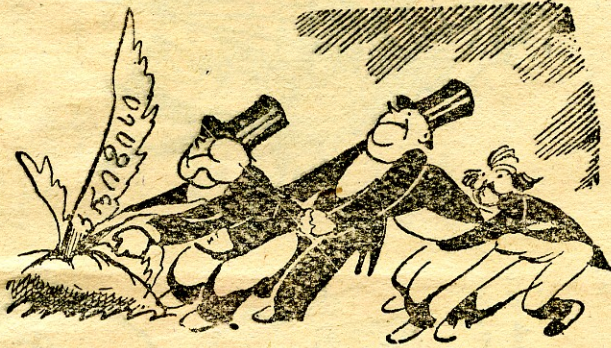
ამერიკელი ძია: — შეხედეთ ამ ოხერს საითენ მოიწიეს!

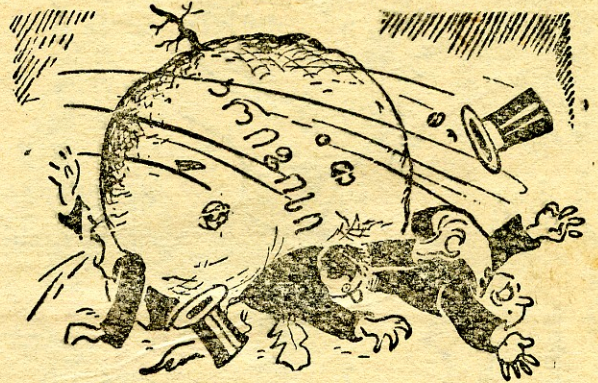
1 ძიამ ჩარგო თალგამი „სტაბილურ სიმტკიცისა“ — ნაყოფს ზორბათ ელოდა (იცის, ძიამ იცისა!) ტრ. ბახობდა ამისთვის ჰქონდა ენამგვერობა: „ამ ჩემ ოქროს თალგამმა უნდა იხსნას ვერობა“!

2 და ერთ დილით, პოსტანში როცა ძია შევიდა: პუბუზ, სტაბილ თალგამზე ბასრ ფოთლების რხევითა — ამოსულა კრიზისი და მიიწვეს ზევითა... სცადა და ვერ მოგლიჯა ხენეშითა და რწევითა.

3. დაუძახა ძველ ქოფაკს (ბრიანია სახელად) — „მომეშველე მოვგლიჯოთ ერთად და ხელდახელად“... მაგრამ რამდენს ეცადენ მოვგლიჯათ ნარგავი, — იმდენი იზრდებოდა ეს კრიზისის თალგამი.

ბოლო ასეთი შეგვრჩა ამ „ძიების“ ქცევიდან: ის ნაგლეჯი თალგამი წამოაწვიათ ზევიდან და მათ უჭეჭეს ხერხემალს „სტაბილურის სიმძიმით“; — ასეთ ტვირთად გაღეჭვათ, ნაძარცვ ოქროს დამცემი...

ნადრავი ს ხარული

— მამის სულს გეფიცები, ტყვი-ლა - უბრალოდ გვეშინოდა ჩვენ ამ რევოლიუციის. რა დამაკადა მითხარი ერთი: ადვილ-მამული ხელუხლებლად დამოჩა, ღირსება არ ჩამოურო-თმევიათ და პატივისცემა! — ეუბნებოდა თავის საყვარელ მეუღლეს თებერვლის რევოლიუციის შემდეგ სა-ქართველოში განთქმული მემამულე ჭაიხოსრო კიტრაძე.

— ნიკოლოზი რომ აღარ არის, ჭა-ინც რაღაცა გულს მაკლია.

აგიზვიზდა სამოქალაქო ომის ცე-ცხლი, რომელმაც აბრამის ზვარაკი-ვით შეიწირა მსხვერპლად კერენს-კის მთავრობა, ვრანგელი, დენიკინი, და ძმანი მათნი.

ამოვარდა ოქტომბრის ქარიშხალი, რომელმაც სულ ყირაზე გადაატრია-ლა მთელი რუსეთი.

— ეხლა რაღას იტყვი? — ეკითხუ-ბოდა უიმედო კილოთი მეუღლე ჭაი-ხოსროს.

— ეხლა რა ვიცი, რა გითხრა. მა-გრამ მე მაინც იმედი მაქვს, რომ ეს ბოლშევიკობა ჩვენში ვერ მოიკიდებს ფეხს. აქ ძალიან გამაგრებული არიან ჩვენი მენშევიკები.

— არა უშავს, ისევ ჩვენები მოე-ქცენ სათავეში ქვეყანას. იმედი მაქვს ჩვენ ისინი არ გაგვიმეტებენ! — ამბო-ბდა ჭაიხოსროს ცოლი.

— რატომ უნდა გაგვიმეტონ, ბე-ჩა, ჩვენ მათი სისხლი და ხორცი არა ვართ? — უდასტურებდა ჭაიხოსრო. გამართლდა მათი იმედი. მენშევი-

კურ მთავრად მათთვის ერთი თმაც არ დაუკლია: მიწა-წყალი არ ჩამოურთმევია, კაი სამსახურიც მი-სცეს ჭაიხოსრო კიტრაძეს, მისი მეუ-ღლე სიხარულით მიწაზე აღარ ადგა-მდა ფეხს, სულ ავტომობილით და-ლიოდა.

— ეს ანტომობილი, ნამეტანი კაი ყოფილა სწორედ — მოსწონდა ჭაი-ხოსროს ცოლს ავტოთი სეირნობა.

იქნებ გეინტერესება, შკითხველო, რა დღეშია დღეს ოქტომბრის მეთო-თხმეტე წლის თავზე ჭაიხოსრო კი-ტრაძე და მთელი მისი გვარეულობა? უსათუოდ საინტერესოა ეს საკითხი, მაგრამ ამის შესახებ მომავალ 25 თე-ბერვალის „ნიანგში“ გაიგებთ.

ძველი.

„არაფერიც! მას არ ენაღვლებათ... ზის საზღვარ-გარეთ, მიირთმევენ... ხატები... — თამარის ქოზი... მონასტრების ძვირფასი თვალმარგალიტები. „ვუყუროთ მომავალს“, საერთაშორისო გართულების კვანძში უნდა ვვცდით საქართველოს „განთავისუფლების“ ზედიო!“

„ვუყუროთ მომავალს! აბა, რას იზამ, რომ არ უყურო. მეტი რა ჯანი გვაქვს! მერე ეს არის ბრძოლის ხანი? მომავალს ბაბუა-ჩემიც კი უყურებს, მიუხედავად იმისა, რომ ფეხზე 2 ჯოხით ძლივს დაბობლავს და ყურში არაფერი ეყურება. უყურებს, თვალი აქვს და უყურებს. ხედავს, ღვთის მადლით მხედველობა შერჩენილი აქვს. დიან! ბაბუა-ჩემს ცალი ფეხი სამარეში აქვს, მაგრამ მაინც უყურებს მომავალს. აბა, რა ქნას?.. დაიგსოს თვალეები?..“

„...სად არის ძველი პათოსი? სადღაა ძვირი გეგმა? სადღაა ლოზუნგი — „ქრთველო, ხელი ხმალს იკარ!“ სადღაა ქრთველი, რომელიც ეხლა „ხელს ხმალს იკრავს“... არა, „ხმალს კი იკრავს ხელს“ მარა მერე ვის ჰკრავს ამ ხმალს? მუშამ თუ ხელი ხმალს იკრავს, ჩვენ ხომ სარობებში უნდა შევძვრეთ! კოლმეურნეობებში ჩაბმულმა გლეხობამ. თუ „ხელი ხმალს იკრავს“, ჩვენ ხომ ზიარებასაც ვერ მოვასწრებთ, ისე ავგავებთ ხმლის წვეგრზე?... დარჩა თავად-ანაბრების, ხუცების, კოლაკების, ჩარჩვაკების ნაყარ-ნუყარი. მაგათ, რამდენიც სურთ იმდენი „იკრან“... თვალის დახამხამებაში მათ ბურღლასაც არ დასტოვებენ მუშები და გლეხები.

„...ვუყუროთ მომავალს! ბაშუსტა! ვუყუროთ? მერე ვისი იმედით? ვილაცა რაღაცა საერთაშორისო მასშტაბით სადმე ხელს იკრავს, ვილაც ვილაცას საღაცა კრავს და ამის იქედით მე შიმშილით ამოვწყვეტო ჩენი ცოლ-შვილი? ჰერი ჰა! ეს არის მთელი პერსპექტივა?“

„...კარგი, ესტყვათ, რომ ეს მართლაც ასე მოხდა. ვილაცამ, საღაცაც საერთაშორისო მასშტაბით მართლაც მაგრად იაპკრა. ვილაცამ ვილაცას ცხვირი მოამტვრია, მერე? მერე ჩვენ რა? ჩვენ ვისი წითელი გოჭები ვართ?“

ჩვენ ხომ არ დავგასკუპებთ ისევ ჩვენ-ჩვენ ადგილას. ფიქრი არ გაქვს! ვინ ვაგდივართ, ვის ვახსოვართ! ან რა გვინდა, თუნდაც რომ დავგვასკუპონ! ხალხს რას უშვებთ? ხომ მეორე დღესვე ისევ ვადმოგვაცირავებთ. ერთი მითხარი, რომელი

კლასი, რომელი ფენაა ის, რომელსაც ჩვენ უნდა დავეყრდნოთ?

„კულაკობა? ჰმ, იგი უბედური ისეა წელში მობღუქული, რომ დავეყრდნოთ კი არა, ტყვილა გვერდებიდან რომ მივეყუდოთ, ბრეგვას მოადენს მიწაზე! ბურჟუაზია? ჰმ! რომელი? მეჩვევრცხე იოსკა, კიდევ უფრო ღონიერად გრძობს თავს, ვინემ იგი. მაგას დაიყრდნოთ?! არ შეგვკამათ ჭირმა! გათავებული საქმეა.

„ვუყუროთ მომავალს... კე! კე! ვუყუროთ აბა! მეტი რა გზა გვაქვს... ეს თოთხმეტი წელიწადი, თითქოს არაფერი? ჰმ! კე! კე! მე უკვე წელ-

ში. მოვისხარე და მალე ბაბუაჩემის სტადიაში გადავალ... მერე, თუ ღმერთმა აა და მხედველობა არ დავკარგე, ჩამოვჯდები კერიასთან და ვუყურებ მომავალს.“

„...ძალიან კარგი საქმეა მედა ჩიშმა ღმერთმა... მიბრძოლი უკეთესი ღმერთმა შეარცხენოს... ის კი ზის თვისთვის არხენად, მიირთმევენ მისი... მე რა გვაძო? მე არ მინდა საქმეა? თუ მომავალი საერთაშორისო გართულება გამაძღვებს?“

„კე! კე! ვუყუროთ, ბატონო, მომავალს, სანამ სული არ ამოგვშვება.“

საგვირ-გან-შინს.

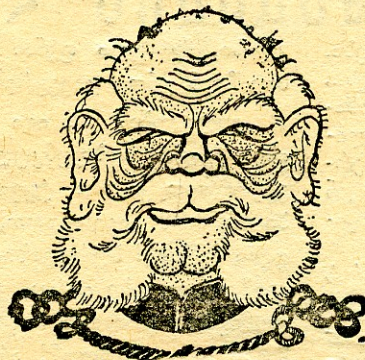
ქურღები

ჩან. კოლაკების

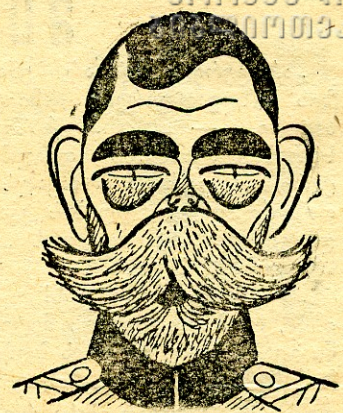

იპაკონია (ერთი ლოგას):— ყო ჩალ შე ბებრუხანა შენა. შენ რომ ხელი არ შეგეწყვა, ამ გამრიელ ვაშ- ლებს ვერ ჩავატკბარუნებდი.

გსოფლიო რევოლიუციის
ხანძრის მძრობელნი

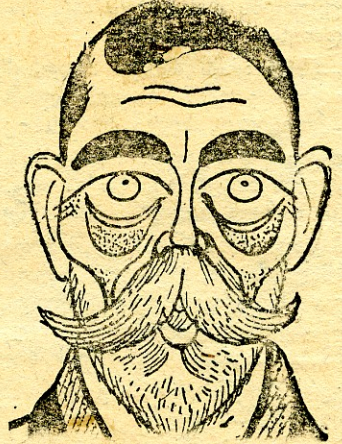
ფრანც იოსებ—ყოფილი ავსტრო-უნგრეთის ყოფილი მეფე-ეგრედურობული ყველაზე უფრო ბედნიერი მეფე, რადგან ყველა მეფეზე მეტი იმეფა. მაგრამ უბედურება სამხარის კარს დაეწია და ტახტიდან გადმოაკინწისთავეს, ამჟამად ნიკოლოზთან არის საიქიოში.

მეფე სსკოლია იი—თეიეოლოს რევიოლიუციის შემდეგ, კადეტებისა და „სოციალისტების“ შიმწეობით ისევ ტახტზე წამოსკლდებოდა და ეხლაც მეფედ იქნებოდა, რომ ხელი არ შეეწალო ბოლშევიკებსა და არ მოეზინათ თქტომბრისა და რაოობა.

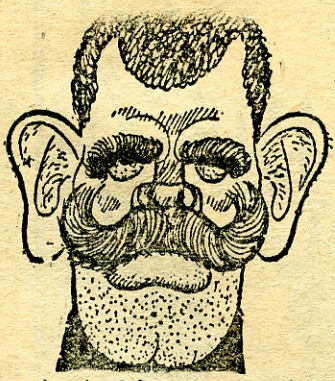

ნახ. ღონის.

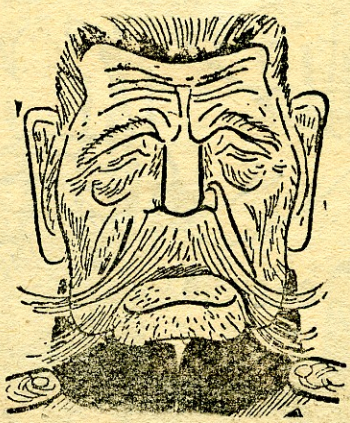

გიორგი მეფე—კაროლი იგლისისა, პირველი კანდიდატი მომავალ ჩამოსკდებ მეფისა. ამდებანს დევირდებოდა, რომ ყავარჯენს არ ხზარობდეს; („ყავარჯნად კი მაკონალოი ჰყავს). „კაცი“—პარაზიტი, რომელიც მუქთა-ზორობაში მილიარდებს ღმართლობდა.

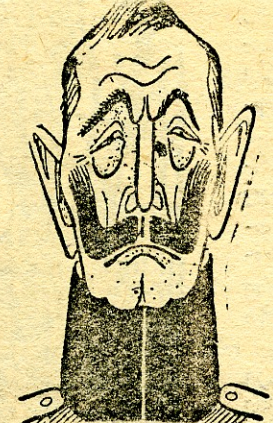
12

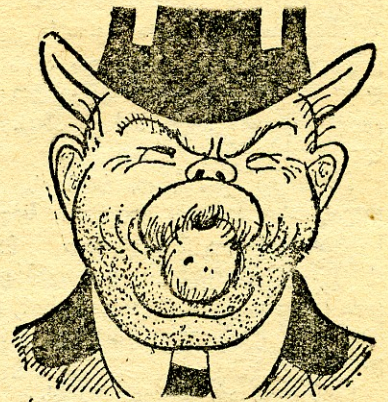
ვიქტორ ემანუილ—იტალიის კაროლი, მეორე კანდიდატი ჩამოსკდებ მეფესა. მახე იგივე ითქმის, რაც ესთქვით ინგლისის მეფეზე. მუსოლინის ტიკინა. შესანიშნავია იმით, რომ ის იქნება უკანასკნელი მეფე იტალიისა.

ჰინდენბურგი—გერმანიის მონარქული რესპუბლიკის და რესპუბლიკანურ მონარქიის პრეზიდენტი, რომელსაც რესპუბლიკისე უყვარს, როგორც მეფეს ცხვარია.

ვილჰელმი—გეოააიის ყოფილი იმპერატორი. ულვაშებს ისევ ზემოთ იგრესს და იმედოვნებს ისევ გამეფებას „სოციალისტების“ დახმარებით.

ჟუანკარე-ოში—ხზარობს, იკონის. მეფეს სუნი ეცა მომავალ მსოფლიო ომის. სისხლში ბარაობას ნატვრობს და ამიტომ არ აპირებს საიქიოს გამეზვარებას. (ნახატები ამოღებულია „მეზოფენიკი“-დან).

ნახუსარი გერვასის ღლიურიღან

20 თებერვალი, 1917 წ. შ. ში. თურა.

დღეს წირვის დროს გამოვასვენებ ბარძიმ - ფეშხუმი. ამის შემდეგ სამჯერ ჩავიმღერე „ბოჟე ცარია ხრანი“ (ფარვიდე უფალო მეფეს). ღმერთო მიცოცხლე ჩვენი ნიკოლაი რომანოვის თავი. მისი და შენი წყალობით ჯამაგირსაც კარგს ვიღებ გამორჩენაც მაქვს.. შენი და ნიკოლოზის გარდა კიდევ —

სამი რამ მიყვარს ამ ქვეყნად ღვინო, საკურთხი, ქაღები, ღვინოს ვსვამ, ტაბლას ჩავცეცხლავ,

ქაღებო, გენაცვალე.

25 თებერვალი, 1917 წ.

გუშინ ღამით მღვიმევის მონასტრის ახლოს ახალგაზრდა მონაზონთან შევცდი... შემინდე უფალო!..

30 თებერვალი, 1917 წ.

ნიკოლოზის ჩამოგდება დადასტურებულია. მშვიდობით ჩემო საყვარელო ანაფორავ. მშვიდობით ქედებს - ქორწილო! მშვიდობით ტაბლა - ხაჭაპურებო...

2 მარტი.

მახლას, რა ხუჭუჭა თმა მქონდა?... ქრისტე ვეგონე ქვირე კენიებს, რა ცა წინხედავდენ... რას იზამ კაცი... ანაფორა ვავისადე, ეხლა ყველაფერს „უჩიტლობა“ სჯობია. სკოლაში რომ შევალ ეკლესიას მოვიგანებ და ცოტა გულს გავიქარებ.

10 ოქტომბერი, 1919 წელი.

ჭიათურის უმაღლეს პირველ დაწყებითი სკოლის „ღირექტორი“ ვარ. ჯამაგირი კარგი მაქვს... სახე-

ლი... პატივი. თქვენი ღაბაბის ჭირი-მე შენშევიკებო!

13 მარტი, 1921 წელი.

ხაბაკი შეკრული მქონდა საზღვარ გარეთ გასაქცევად... აბა როგორ გავძლო ამ პროლეტარულ ქვეყანაში? სუნთქვა მიმძიმს... სული მეხუთება.

— ნუ გეშინია ორ კვირაში წაგვლენ ბოლშევიკებო, — მანუგემებენ თანამოაზრენი.

1 სექტემბერი. 1921 წ.

განათლების განყოფილების გამგეს დღეს დიდხანს ვესაუბრე. სულ კომუნისტების ქებაში ვიყავი... იქნებ გაბრიყვდეს და ისევ სკოლის გამგეობა მომცეს. ხატებს ვატყუებდი და დიდი ამბავია ეგ რომ მოვატყუო?!

17 ოქტომბერი,

შრომის სკოლის გამგე ვარ. ჩემი კარიერა უზრუნველყოფილია. კაბინეტის წინ წარწერა გავაკეთე: „დაუკითხავათ ნუ შემოხვალთ“. სკოლაში და მასწავლებელ ქალებში თავს

ისე ვგრძნობ, თითქოს მონასტერში ვიყო, მოლოზნათა შორის... ჩემი საქმე კარგად მიდის, მხოლოდ ის მაწუხებს, რომ ეწყეული ბოლშევიკები არსად მიდიან.

5 ოქტომბერი, 1930 წ.

ნიანგკორები გადამეკიდნენ, აღარ მასვენებენ. მაგათზე არც პურმარული ჭრის და არც ჩემი მოქანრაკებული ენის ტრიალი. რა ვუყო მაგ წყეულღებს? ვაი თუ გადამაგდონ... გლახა სიზმარი მაქვს.

5 აგვისტო, 1931 წ.

კიდევ ნიანგში გამწერეს. გუშინ განათლების ინსპექტორს ტუჩებში ვაკოცე, რომ სამსახურიდან არ დამითხოვოს...

7 ნოემბერი, 1931 წ.

წუხელი საამური სიზმარი ვნახე. ვნახე, ვითომ მენშევიკური მთავრობა მოდის. გამოვიღვიძე: — მენშევიკების ნაცვლად მეთუთხმეტე ოქტომბერი მოდის... მახლას!..

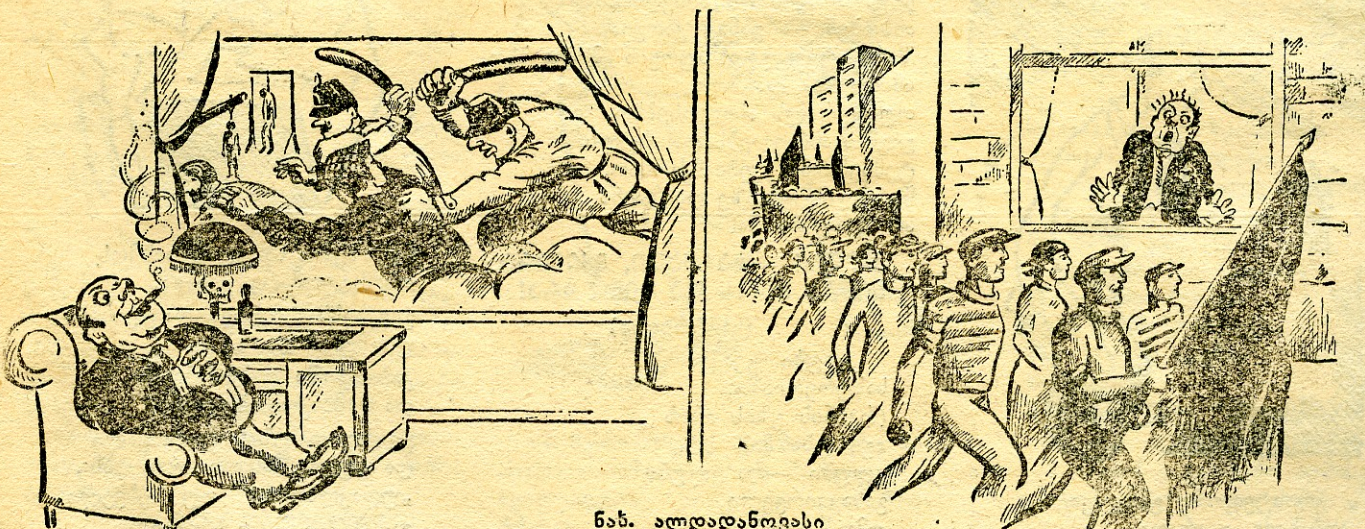
ღლიურის ხელში ჩამგდები სიბიტო ჭიათურელი.

ს ა ღ ღ ე ი ს ო

რითმაც ბევრი მაქვს, მუხაც ვერ მომღლის უკვე მოვიპირე ჩემი კალამი, მიიღეთ ყველამ თქვენი ძნელოლის ბოლშევიკური ტემპის სალაში. ბაბბის ფორტიდან მიხდა დავიწყო ზანტად ზმორება არ გვინდა არა, ყველამ ვიბრძოლოთ ბაბბის გეგმისთვის თან მივაწოდოთ საქაროთ „ტარა“. უკვე სრულდება ნოკრეფა ჩაის, კულაკებს პირზე ადგება გესლი, გადაჭარბებით დავეთესოთ გაისს, ზოლშევიკურად მოგვკრივითოთ თესლიც. უნდა ტრანსპორტსაც მოვიკიდოთ ხელი,

თორემ სიტყვები მარტო არ კმარა, ავამუშავოთ ტემბები ცხელი მოვაწეროთთოთ ეს საქმეც ჩქარა! უკეთ მოვაწყოთ სახალხო კვება, მონარაგებბას მივაპყრაო ყური, ხელისშემშლელებს დავცრაოთ გოგრაში ფურჩენში კარგად დავაცხოთ პური. დასილოსება სოფლად ბალახის, თავის დონეზე ვერ არის, ვერა ბევრი ორგანო გვყავს გასალახი რომ არ გაგვიხსნეს საბავშო კერა

ს. კნელოლი

ნახ. ალდადანოვასი

**ბანძის „ეპოს“-ს მეთაური—
ვაშაკაცია გელაური!**

ბანძის „ეპოს“ თავმჯდომარეს იულონსა რურუას, უყვარს ჩხუბი და ქეიფი ტიკითა სვამს ნუნუსს. წელს კიდია რევოლვერი თავს ახურავს ფაფახი, მიდი-მოლის მედიდურად, არ იღლება ტრახბახით. მიაქვს სახლში საქონელი, ნაპარავით სუქდება, ამბობს — კარგი სმა და ჭამა თავმჯდომარეს უხდება!

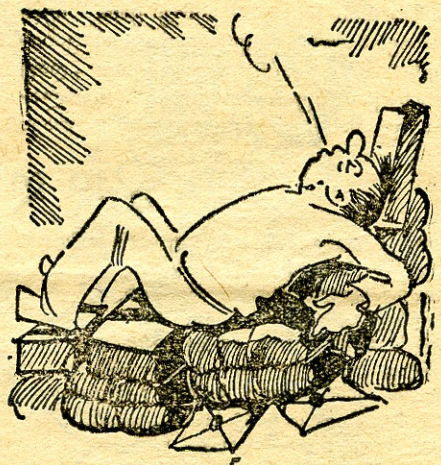
**დაინახავს რა — მიწეში,
გადაავადდეს წყალში თევზი!**
(კიათურა)

ქრისტეფორე გახლავარ კობახიძე გვარადა, სამსახურში გამწმინდეს არ ჩაეფადე ჩალოდა.

დაეტრიალდი ვაჟკაცი საომრად ხელ-გამლილი, მომეხმარა ვაჩაძე ჩემი მამიდაშვილი. უფრო დავწინაურდი, ავდექ, არ წავიქეცი, და ყოფილი ნოქარი გამგეთ გადავიქეცი! ბურახისა ქარხანა ჩემს ხელთ არის სრულადა, ფლავიცა მაქვს — ფსტანიცა და გულიც მაქვს — გულადა!

**ფოსტის გაგმა — მისთვის და-
ვგამე,
არ ასრულდეს, თავის საქმეს!**
(დარჩელი, ზუგდიდის რაიონი)

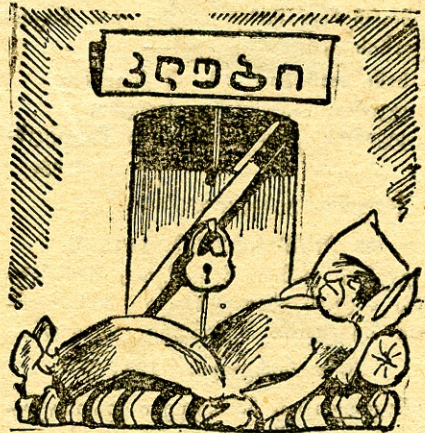

ჩვენი ფოსტისა საქმენი ქება - დიდების ღირსია, მისგან წერილი დროულად ჯერ არავის არ მისვლია. ამბობენ — გამგე კარგია შარს ტყვილად ნურვინ მოსდებსო, ამითი რა დააშავა თუ წერილს ასილოსებსო. გეგმას ასრულებს დასახულს ტემბებს მიჰყვება ჩქარსაო, წერილის დროზე დაგზავნა არ ევალება მასაო.

**კლუბი — ზარამატი, მიძინარა,
გინდა იმოს და გინდა არა!**
(სამტრედია)

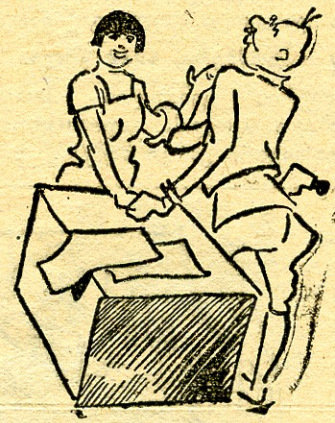
კლუბი გვაქვს სამტრედიაში, (ჩკინის გზის არის იგი უბანში) კლუბი — რა კლუბი გასაკვირველი, უმოქმედობით არის პირველი! იქ წარმოდგენა,

ბრვის უნახავს, (განგეობა კი ზის და ბუზს ყლაპავს). თანხები ბევრი თუმც იხარჯება,

მაგრამ მიზანს ის აღარ ხმარდება. ხალხი კი ამბობს: როს გვეღირსება, მძინარე კლუბის ჩვენ ვალვიძება-

**თავმჯდომარე უვანია,
უხეზია კალინა!**
(ნარაზენი, სამეგრელო)

ნარაზენის სოფლის საბჭოს თავმჯდომარე უვანია, გლებებს ტუქსავს და ავინებს უხეზია ძალიან. კაბინეთში დაბრძანდება და თამბაქოს აბოლებს, გვერდით უზის ცირა-ქალი და გულს მისთან აყოლებს; „უდაკლადოთ“ თუ შეხველი ვაი მაშინ შენი ბრალი, ცოცხალი ვეღარ გამოხვალ რაგინდ გქონდეს მკლივის ძალი,

(იმპერული სცენა)

მე და ჩემ ნატალიას ერთი კვირით ადრე გაუცხვენილი ვეჭონდა გვირგვინი, როცა გამოცხადდა იმპერიალისტური ომი. მსკანჩეს ხელი და გამიძახეს საოღარად პირდაპირ გერმანიის ფრონტზე.

იცოცხლე, იქნებ მე ვისახლე თავი, სადაც კი წივეწი ნემცებს, სულ ბლღვირი ავადინე ზურგზე. მარა ნატალიას ჯავრი დღე და ღამე მოსვენებას არ მძღვედა; თურმე იმ მამაცხონებულს იმისანა სიყოჩაღე გამეჩინა, რომ ოჯახს უჩემობა სულაც არ დატყობოდა. წელიწადი იქნებოდა გასული, რომ მივიღე წერილი, რომელშიაც მახარებდენ ვაჟის შეძენას. აწი თუ მოგვედები ანასუნი ჩემ საქმეს, მემკვიდრე მაინც დამრჩება-თქვა ვიფიქრე. მეორე წლის თავზე კიღო მივიღე წერილი, რომელშიაც ეწერა მეორე ვაჟი შეგვეძინაო, იმისანა, რომე ტარიელს გავსო. ამ ამბავმა სიხარულისაგან კინალამ გადამრია.

ხო, იმას მოგახსენებდი ქე რომ ნიკოლოზს დაბანდეს ხელი ტახტიდან, ხელად მოუსვი სახლისაკენ.

ჩამევედი აქ თუ არა გამიკეთა მობილიზაცია მენ შევიკების მთავრობამ და ჩამწერა გვარდიასი. არ დაგვიტოვებია საქართველოში არც ერთი სოფელი, რომ ომი არ გვექონებოდა აჯანყებულ გლეხებთან.

ბოლოს მენ შევიკებმაც ეიკრეს გულანაბადი და შემოვიდენ ბოლშევიკები. -შემოვიდენ და კიღეცა ჩამოაგდეს მშვილობა. რა ომი, რის ომი. დაჯექი შენთვის და აკეთე შენი საქმე. ამათი ომი თურმე სხენიერი ყოფილა. იტყვიან-ეს უნდა გავაკეთოთო-და კიღეცა გააკეთებენ.

ყველაფერი კაი, მარა ეს ვერ მომწონს ამათი ხარ-კამეჩს რომ დოუკარგეს ფასი; შამეიტანეს რაცხა ტრანსტორი ქვიებია და რო მიაყენეს ყანას, რასაც ოცი უღელი ხარ-კამეჩი მოხნავდა დღეში, იგი ნახევარ დღესაც არ მოუწდება. (ამის შემდეგ ხარ და კამეჩს რალა დაფასება უნდა ჰქონდეს).

ამას თავი დანებე, დედიშენის შვილი ხარ და წერა-კითხვას ნუ ისწავლი. ეგენი რომ არ ყოფილიყვნენ, ჩემი ბიჭები უსტავლელები დამირჩემოდენ. ამგენმა სწავლით ხო ასწავლენ და ამ სიკეთესთან ერთად ჯამაგირიც ქე დოუნიშნეს, რაცხა სიბენტია ქე რო ქვია.

ამის შემდეგ მოდი ახლა და ძვირი თქვი ჩვენს მთავრობაზე. არ იქნები გასალახავი და ბრიყვი?!

კირილე საფიჩხივილი

1.

ნიანგო, ყური მომპაყარ გაცნობებ ფოთის ამბავსა, სანიანგოს და საკილოს საქვეყნოთ დასასტამბავსა. ქალაქი სანაგვეთ იქცა წუმპით სავსეა ქუჩები, დამხრვალი ძალი, კატები მასზეა შენაქუჩები. ყურს არავინ არ იბერტყავს ან ვინ რას ჰკადრებთ იმათო, სანიტარულს მუშაკებს ამბობენ —ტკბილად სძინავთო.

2.

წითელსა სასადილოებს ნეტავ რა ეშველებოა, ნიანგო, მაგათ სჭირია მაგარი შეხურებოა. არც ერთ მათგანში არ არის ღაცული რივი-წესია, სადილი იქ დანაშაღი არ სჭამოთ უკეთესია. თორემ იცოდეთ ინანებთ ავიტებთ მრავალ ჭირსაო, სადილი ასე „შესარგი“ თუმცა კი ძვირი ღირსაო.

3.

ქალაქის ბალი ფოთის ცნობილი არის ყველგანა, უფრო ლამაზი, მოვლილი ვერ ნახოთ —მოვლოთ ქვეყანა). ჭაობში ცურავს იმისი ხე თუ ყვავილი ყოველი, იქვე ბაყაყთა ორკესტრის ისმის მუსიკა ცხოველი. ყოველ საღამოს მღერიან ჩვეულნი აღმაფრენასა, ქალაქის საბჭო კი უსმენს და ამით ატკბობს სმენასა.

იჩო.

გოდორი

კოლას (ქიათურა) თქვენი ცნობებიდან ერთი ამბავი მოგვეწონა.

სანდრო კავსაძემ (მომღერალმა) და ელევთერ დვალაძემ ფიცი დასდეს, რომ მთელს დღეს ისე დააღამებენ, რომ ერ ყლაპ ნუნუას არ დაუნოხვენ.

„ღმერთმა“ (ან ჩვენებურად — მუქმა) ქნას, რომ ჩვენს ცხვარს მგელი დაეჭიროს...

კი-კის (ამბროლაური). წავიკითხეთ თქვენი საყვედურის წერილი: „აურაცხელ წერილებს ვგზავნი; რვა თუმნის მარტო მარკა მაქვს დახარჯული და თქვენ კი ერთსაც არ მიბეჭდავთ“.

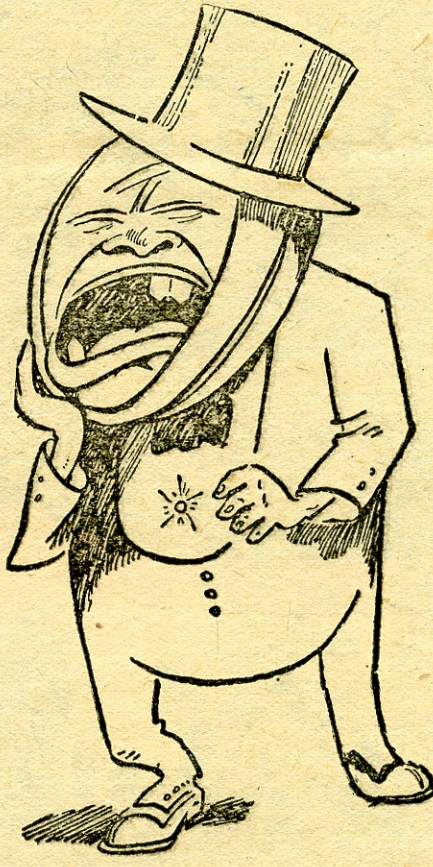
არ გიბიჭდავთ და თუ სადმე საფოსტო მარკა ყოფილა, სულ თქვენ გაგიწყვიათ. — რომ დაგიბეჭდოთ ხომ მელანსაც გააწყობთ?

შამოქმედელს (ოზურგეთის რაიონი) მოგვყავს თქვენი ლექსის დასაწყისი:

შამოქმედი და ბენია ბოროტაძის „შამოქმედა“

კომკავშირელი გახლავარ მე—ტოროტაძე ბენია, ხულიგნობა და სკანდალი ბევრი მაქვს ჩანადენია. რევოლვრით დავდეგ გლეხობას გამეგ ვარ სამკითხველოსი ჩემ ბინის კარი მგონია. კარი თებროსი; პელოსი; ასეთი არის ბენიას მუშა და შამოქმედება, ხმას არავინ სცემს, თუმცა მას ბრალად ბევრი რამ ედება.

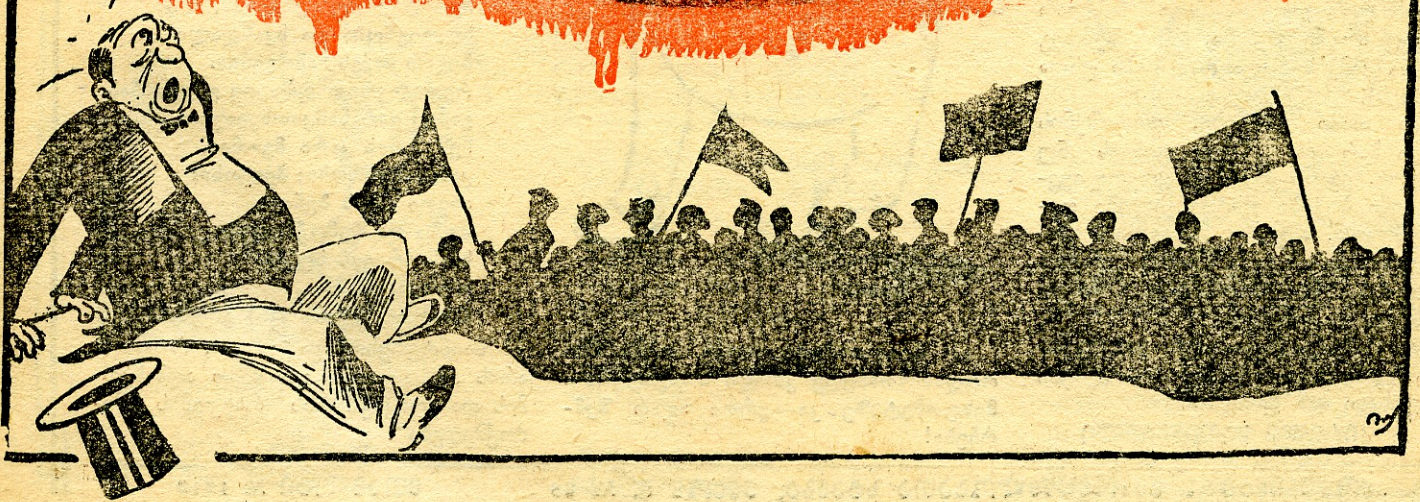
საინტერესოა ვიცოდეთ, როგორი არის ამ საკითხის გარშემო აღმასკომის და კომკავშირის რაიკომის „შამოქმედება“.

— მეთოთხმეტე წლის თავზე მე-ოცდათოთხმეტე კბილი მომემტვრა... მესუთმეტეზე კი—ერთი აღარ შემეჩრება!

15

საქართველო

ნახ. ქოქიაშვილის.

გაგზარული მსტფლიტ

მიწას დაეტყო ოქტომბრის ძალი—
 იწვის... ინგრევა... ძველი ქვეყანა...
 გასკდა... გაუჩნდა ყველგან ნაპრალი...
 იწუება... დადგა ახალი ხანა!

გულში გუზგუზებს შურის-ძიება,
 ის ელოდება ბიძგებს და ძრავებს.
 ბებერ ქვეყანას იპყრობს ციება,
 მას ოქტომბერი ააყირავებს.